

เทศน์เช้า วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้วันพระ ฟังธรรม! เวลาธรรมพระ เห็นไหม “บวร” วัด..บ้าน..โรงเรียน..อาศัยกัน
เกื้อกูลกัน จะมั่นคงแข็งแรง วัดเป็นที่ขัดเกลาหัวใจของประชาชน บ้านเป็นที่อยู่ที่ร่มเย็นเป็นสุข
โรงเรียนเป็นที่ศึกษา สังคมไทยจะเป็นสังคมสาธารณะที่จิตใจเป็นธรรม

แต่คนเราหัวใจมันไม่สะอาดบริสุทธิ์ มันทำจิตใจให้เบี่ยงเบนไป เบี่ยงเบนไปนะ ตอนนี่เขา
ไปเอาถึงอนุบาลกัน ไปศึกษากัน ไปเอาตั้งแต่อนุบาลมา ถ้ามันฝังไปแล้วมันก็ไปตลอดชีวิตนะ
คนเรานี้จะถ้าฝังไปในหัวแล้ว คุณเป็นผู้ที่มีการศึกษามากเลย แต่ไม่น่าเชื่อจะไปเชื่อเรื่องอะไรที่
ไม่มีเหตุผลมากมายเลย นั่นเป็นเพราะอะไรละ เห็นไหม

ถ้าเรามีศรัทธา วันนี้วันพระ วันพระเรามาทำบุญ ทำบุญด้วยอะไร ด้วยศรัทธา เรามี
ศรัทธา เรามีความเชื่อ เรามีศรัทธาในพุทธศาสนา ทีนี้ปัญญาของเรามันเข้าไปไม่ถึงพุทธศาสนา เข้า
ไม่ถึงธรรม เข้าไม่ถึงสัจจะความจริงอันนั้น

ถ้าสัจจะความจริงอันนั้น เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาเป็นองค์สมเด็จพระ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาตรัสรู้ธรรมขึ้นมา เห็นไหม คำว่า “ทอศรฐะ” เรยกคำนี้ขึ้นมาพูด
บ่อย เพราะให้เห็นว่าแม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีพุทธวิสัยที่มีปัญญามหาศาล ใน
โลกนี้จะไม่มีใครมีปัญญาเท่ากับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมา ยังทอศรฐะว่า เราจะสอนได้อย่างไร

คุณหลวงตาสิ คุณครูบาอาจารย์ของเรา ถ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้วนี่ว่า “มันจะสอนเขาได้
อย่างไร มันจะสอนเขาได้อย่างไร” มันลึกลับซับซ้อนขนาดนั้น นี่พูดถึงว่าเราเข้าไปไม่ถึงธรรมอัน
นั้น ถ้าเข้าไปไม่ถึงธรรมอันนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงวางธรรมวินัยไว้ ธรรมและวินัย
นี้หลวงตาบอกว่า “มันเป็นกิริยา มันเป็นแผนที่เครื่องดำเนิน” ธรรมและวินัยนี้พระไตรปิฎก
ทั้งหมดชี้เข้าไปสู่ใจของสัตว์โลก

ตัวพระไตรปิฎกเป็นแค่ทฤษฎีที่ชี้เข้าไปที่หัวใจของสัตว์โลก แต่พวกเราไปวิเคราะห์วิจัยกันที่ตัวทฤษฎีนั้น ที่สังคมเถียงกันอยู่นั้นเถียงกันเรื่องทฤษฎี แล้วเอาทฤษฎีมาตั้ง แล้วเถียงกันที่เรื่องทฤษฎี แต่ไม่ได้มีการเถียงกันที่หัวใจของคนว่าดีหรือไม่ดีนะ แต่ไปเถียงกันที่ทฤษฎีว่า “ดี” หรือ “ไม่ดี” ฉะนั้นสิ่งที่ว่าเวลาเรามีความศรัทธาความเชื่อ ความศรัทธามั่นเป็นความเชื่ออย่างหนึ่งนะ ทีนี้เพราะเรามีศรัทธา เรามีความเชื่อ เราเข้าไปทำบุญกุศล ถ้าเขาไปที่วัดควาอาราม เห็นไหม เป็นที่ของผู้ทรงศีล

ศีล! ศีลต้องไม่ไปปดมดเท็จ ถ้ายังไปปดมดเท็จด้วยความรู้ยังเป็นผู้มีศีลได้ไหม? ถ้าคนที่มิศีลยังไปปดมดเท็จอยู่ มันจะเป็นผู้มีศีลไหม? ..วัดเป็นที่อยู่ของผู้มีศีล ถ้าผู้มีศีลจะไม่ไปปดมดเท็จ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกเลยนะ “คนเราถ้ายังโกหกอยู่ ความชั่วอย่างอื่นที่จะไม่ทำอีกไม่มี” ถ้าลองได้โกหกมดเท็จ ความชั่วมันทำได้ทั้งนั้นแหละ ถ้ามันทำได้ทั้งนั้น สิ่งนั้นมันเป็นธรรมไหม?

นี่เพราะเราศรัทธา เราไปวัดไปวา กัน วันนี่วันพระ เรามาทำบุญกุศลกัน เราจะมาฟังธรรมกันนะ ธรรมนี้จะเตือนเราไง ธรรมคือการเตือนสติให้เราสติ เราจะทำอะไรก็ได้แต่ต้องมีสติ มีปัญญา ถ้าเราทำอะไรไม่มีสติ ไม่มีปัญญา เราเป็นเหยื่อทั้งนั้นนะ ฉะนั้นเรามีศรัทธา ศรัทธาเป็นหัวใจจักรคือเราเข้ามาสู่ธรรมใช่ไหม แต่มันยังไม่เป็นธรรม ถ้าไม่เป็นธรรมเราต้องแยกแยะ เราต้องวิเคราะห์ของเรา เวลาเรามีศรัทธาความเชื่อนี้เป็นอย่างหนึ่ง

ฉะนั้นเวลาเราฟังธรรม เห็นไหม เรามาประพฤติปฏิบัตินี้เป็นอีกอย่างหนึ่ง ถ้าเป็นอีกอย่างหนึ่ง ศรัทธาความเชื่อนี้เราเข้ามาสู่ศาสนา แต่เวลาเราประพฤติปฏิบัติขึ้นไป มันเป็นความจริงอีกอย่างหนึ่ง ศรัทธานี้มันเกิดจากใจ แต่ศรัทธานี้เรายังไม่เข้าใจว่าสิ่งนี้มันสะอาดบริสุทธิ์แค่ไหน ถ้ามันสะอาดบริสุทธิ์แค่ไหน เราพิจารณาของเรา เราเป็นชาวพุทธใช่ไหม สังคมนี้วัด บ้าน โรงเรียน ทำให้สังคมมีปัญหา แล้วทำให้สังคมเป็นสังคมสาธารณะ ให้อภัยต่อกัน แล้วเวลาเราทำบุญกุศล เราได้ฟังครูบาอาจารย์เทศนาว่าการ

วันนี่วันพระ เราก็มีพระประจำบ้านของเรา บ้าน วัด โรงเรียน พระประจำบ้านของเราก็คือพ่อแม่ของเรา พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก พ่อแม่คลอดเรามา พ่อแม่กล่อมเกลี้ยงเลี้ยงดูเรามา เห็นไหม สัตว์บางชนิดเวลามันตกจากท้องแม่แล้วมันมันหากินได้เอง มนุษย์ถ้าพ่อแม่ไม่เลี้ยงนะ อดตาย เวลาคลอดเรามาแล้วก็ยังกล่อมเกลี้ยงเลี้ยงดูมา

นี่ใจอินโดยที่ว่าเป็นบาป ที่ฆ่าพระอรหันต์ ทำองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้หือ เลือด ฆ่าบิดามารดาเป็นบาปอย่างยิ่ง นี่ใจถ้ำในบ้านของเรา มีพ่อแม่ แม่ เราก็คัญญกตเวทีกับพ่อแม่ใหม่ หลวงตาท่านสอนว่า “แม่แต่พ่อแม่เราคิด ก็อย่าโต้แย้ง” ไม่มีประโยชน์เลย เพราะพ่อแม่เลี้ยงดูเรามา บุญอันนี้มันทดแทนกันไม่ได้หรอก พ่อแม่ของเราถูกก็ได้ ผิดก็ได้ พระอรหันต์ถูกก็ได้ ผิดก็ได้ ในเรื่องของพ่อแม่เรานะ พ่อแม่เราคิดได้ ผิดได้แน่นอน

แต่พระอรหันต์จริงๆ ไม่ผิด! เพราะถ้าเป็นพระอรหันต์แล้วนี่ผิดไม่ได้ แต่พ่อแม่ของเราเป็นพระอรหันต์ของลูก เพราะ! เพราะมีบุญมีคุณกับเรามหาศาล

ชีวิตนี้ได้มา เห็นใหม่ สิ่งที่มีค่าคือชีวิตของเราเนาะ เพราะว่าเรามีชีวิตของเรา เรามีสุข มีทุกข์ มีความดีใจ เสียใจเพราะอะไร เพราะว่าเรามีชีวิต เพราะชีวิตอันนี้มันมีค่า แต่ถ้าเรามีพระในบ้านของเรา แล้วเราจะหาพระประจำใจของเรา ถ้าเราจะหาพระประจำใจของเราตอนนี้เป็นเรื่องส่วนตัวของเราแล้ว ว่าสุขทุกข์มันอยู่ที่เรา เราฟังธรรมขึ้นมาสิ่งที่ไม่เคยได้ยิน ได้ฟัง สิ่งที่ได้ยินได้ฟังแล้วตอกย้ำ สิ่งที่เกี่ยวข้องของเรา เวลาแก้ความสงสัยของเรา เวลาจิตมันผ่องแผ้ว

นี่ก็เหมือนกัน เวลาเราเข้ามาทำบุญกุศล เห็นใหม่ วันนีวันพระ เราเข้ามาทำบุญกุศลด้วยศรัทธาความเชื่อ พอมีศรัทธาความเชื่อขึ้นมา เราฟังธรรมขึ้นมา ใครมีบุญมีคุณ พระรัตนตรัยคือแก้วสารพัดนึก องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์.. พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ของเรานี้เราเข้าใจ พอเราเข้าใจขึ้นไปแล้วเราละ?

พ่อแม่ของเรา เวลาเราเจ็บไข้ได้ป่วย พ่อแม่ก็โธ่แล้วโธ่อีกนะ ลูกไม่หายซักที เวลาลูกมันคือ พ่อแม่บอกจะให้ลูกอยู่กับเรานี้มันฟังเราไหมล่ะ? ลูกมันฟังเราไหม? มันเป็นเพราะอะไรล่ะ? มันเป็นเพราะว่าคนเรานี้เนะมีกรรมเก่า กรรมใหม่ สิ่งที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์มันมีกรรม เห็นใหม่ นี่เวลาให้เชื่อกรรมๆ ทำคุณงามความดีใจ

กรรมนี้มันตัดแต่งพันธุกรรมของใจ ใจสร้างแต่ความดีๆ สร้างความดีจนคนนั้นคิดชั่วไม่เป็นนะ ใครที่ทำคุณงามความดี พอคิดถึงความผิดพลาด ความชั่ว มันละอายใจนะ โธ่.. คิดอย่างนี้ได้หรือ? แต่ถ้าคนชั่ว! มันคิดแต่เรื่องชั่วๆ! คิดความดีไม่เป็น คิดได้แต่เรื่องชั่วๆ พันธุกรรมของมันตัดแต่งมาในทางลบ แต่ถ้าพันธุกรรมตัดแต่งในทางบวก มันจะตัดแต่งในทางบวกขึ้นไป นี่กรรมเก่า

กรรมเก่า กรรมนี้มันเกิดมาจากไหน เวลาทำใครเป็นคนทำ เราบอกว่ามีทำ.. ไม่ใช่ ใจทำ ถ้าใจมันไม่คิด มือก็ขยับไม่ได้ นี่ถ้าใจไม่คิด ปากพูดไม่ได้ สิ่งต่างๆ เกิดจากใจทั้งหมด กรรมดี กรรมชั่วใจทำ พอใจทำแล้ว พันธกรรมนี้มันได้ตัดแต่ง กรรมดี กรรมชั่วมันอยู่ที่ใจนั้น พอกรรมดี กรรมชั่วอยู่ที่ใจนั้น กรรมดี กรรมชื่อนั้นมันพาเกิด พาใจนี้เกิด

เวลาใจนี้มันมีบุญกุศลมันไปเกิดในครอบครัวก็เกิดมาคาบซ้อนเงินซ้อนทอง เกิดมามีความสุขรุ่มเย็นเป็นสุข เวลากรรมชั่วมันพาเกิดก็ทุกข์ๆ ยากๆ แล้วเกิดทุกข์เกิดยากนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนไว้ในธรรม

“คนเราไม่ใช่ดีเพราะการเกิด คนเราไม่ใช่ดีเพราะสถานะ คนเราดีเพราะการกระทำ”

เราจะเกิดดี เกิดชั่ว เกิดดี เกิดต่ำ เกิดต่อขขนาดไหน แต่ถ้ามีสติปัญญาอันนี้มีค่าที่สุด หัวใจ ความรู้สึกนึกคิดอันนี้มีค่าที่สุด ถ้าหัวใจความรู้สึกนึกคิดอันนี้มันเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมได้ มันสัมผัสธรรมได้ แม้แต่พระไตรปิฎก เห็นไหม กระจายแล้วเอาหมึกพิมพ์ลงไป มันเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต

สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต หัวใจของเราเป็นสิ่งที่มีชีวิต หัวใจของเรามันสัมผัสได้ มันแก้ไขได้ มันเปลี่ยนแปลงได้ด้วยทาน ศีล ภาวนา การเสียสละทานนี้เพื่อตัดแปลงแก้ไขมัน แก้ไขมันที่ไหน? ของเราหามาใครจะไม่ตระหนี่ ใครจะไม่หวง..หวงทุกคนแหละ ทุกคนหวงหมดแหละ แต่ความหวงนี้หวงไว้เพื่อประโยชน์ใช้ไหม เราเสียสละออกไปเพื่อประโยชน์กับเรา เราเสียสละทานออกไป สิ่งที่เสียสละทานนี้ใจมันทำ มันตัดแต่งพันธกรรม เห็นไหม นี่ทาน ศีล ภาวนา!

ถ้าเรามีศีลของเรา เราจะหาใจของเราแล้ว ในบ้านเรามีพระอรหันต์ ในหัวใจเรามีพระอรหันต์หรือเปล่า

“ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต”

เวลาเป็นสมาธิเราได้เห็นเงาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ใครเป็นพระโศดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี จะได้เห็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเต็มองค์

หัวใจของเรา พุทธะ.. ความรู้สึกอันนี้มันเป็นพุทธะ มันเป็นธาตุรู้ ธาตุรู้มันเปลี่ยนแปลงของมัน มันแก้ไขของมันด้วยสังขาร ด้วยอริยสัจ ด้วยสัจจะความจริงขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราซื้อสัตย์ของเรา แล้วเราจะเอาธรรมอันนี้มาแก้ไขหัวใจเรา มันจะแก้ไขด้วยความซื้อสัตย์สุจริต

แต่หัวใจของเรามันปลิ้นปล้อน มันฉ้อฉล เวลาธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอามาแก้ไข เอามาสร้างภาพ เอามายืนยันความเห็นของเราว่าเป็นพระอริยบุคคล แล้วเป็นจริงหรือเปล่า? การเป็นพระอริยบุคคลนี้เรารู้ เย็น ร้อน อ่อน แข็ง เรารู้ว่าสิ่งใดกระทบ จิตใจเรากระทบสมาธิ เรารู้ว่าสมาธิ เวลามันเป็นศีล สมาธิ ปัญญา มันต้องรู้ของมันหมดแหละ

แล้วนี่พระอรหันต์บอกว่า “ไม่รู้เรื่อง ว่างๆ ว่างๆ”...พระอรหันต์อะไรของเอ็งวะ มาถึงก็ว่างๆ ว่างๆ...ว่างๆ อากาศก็ก็เป็นพระอรหันต์นะ อวกาศก็ก็เป็นพระอรหันต์ เพราะมันว่างอยู่ของมัน แล้วมันว่างอะไรของมึงล่ะ? มันทำอะไรมันถึงว่างมาล่ะ เห็นไหม

ถ้าจิตใจเราไม่ไปปดมดเท็จ ถ้าพูดตามความเป็นจริงมันมีที่มาที่ไปหมดแหละ แล้วใจอันนี้กับใจของฆราวาส ใจของทุกๆ คน มันก็คือใจเหมือนกันแหละ เรามีความรู้สึก เขาก็มีความรู้สึก นี่ปัจเจกตั้งรู้จำเพาะตน เรารู้ได้เขาก็รู้ได้ เราทำได้เขาก็ทำได้ สิ่งที่ทำได้นี้มันพิสูจน์กันไง นี่สังขารมันเป็นอย่างนี้

วันนี้วันพระ เราจะหาพระในหัวใจของเรา เราไปหาพระที่วัดนะ นี่ก็นั่งอยู่ที่นี่ พุคอยู่ที่นี่ หาพระที่วัด แต่เราหาพระในใจของเราละ เป็นสมาธิขึ้นมา เป็นสังขารขึ้นมา

“ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต”

เราจะหาพระในหัวใจของเราไหม ถ้าเราหาพระในหัวใจเราละ ความทุกข์จะไม่มีเลย ความทุกข์ไม่มีเพราะอะไร เพราะใจมันเป็นพระนี่ละ มันมีสติ มีปัญญาของมัน สิ่งใดที่จะเป็นความทุกข์มันไม่ทำ มันไม่เสวย ความคิดที่แสบร้อน ความคิดที่เจ็บปวดมันไม่คิด มันบอกว่ามึงโง่ คิดแล้วก็ร้องไห้ทุกวันๆ มันจะเตือน เห็นไหม มันก็ไม่คิดเรื่องนั้น มันทำแต่เรื่องดีๆ เพราะอะไร เพราะใจมันเป็นพระ ถ้าใจเป็นพระแล้ว เราจะไม่มี ความทุกข์ เพราะมันมีสติ

จิต เห็นไหม สังขารมันเสวยอารมณ์ มันต้องเคลื่อนไหว มันต้องกระเพื่อม มันถึงจะเป็นสัญญา เป็นพลังงานที่ออกมาสื่อกับเรา แล้วเวลามันจะเป็นพลังงาน มันจะเสวยอารมณ์ มันมี

สติพร้อม มันสวยสิ่งที่ดีๆ สิ่งที่ไม่ดีมันก็ไม่สวย พลังงานนั้นไม่เป็นพลังงานไปในทางที่ลบ มันจะมีความทุกข์ไหม?

วันนี้วันพระเราจะพูดให้ฟัง เพราะว่าพวกเรามีสิทธิ เรามีหัวใจ เรามีความรู้สึก สิ่งนี้แก้ไขได้ สิ่งนี้เปลี่ยนแปลงได้ สิ่งนี้ทำคุณงามความดีได้ จะทุกข์ จะยาก จะลำบากลำบาก กัดฟันไว้ ปัญหาแก้ไขให้แก้ ชีวิตนี้เป็นอริยสัจ..ชีวิตนี้ทุกข์เป็นอริยสัจ ทุกข์เป็นความจริง

การเกิดมาเป็นชีวิตมีคุณค่ามาก แต่มันต้องเผชิญกับทุกข์ แก้ไขตัดแปลงกับมัน เพื่อพันธกรรมอันนี้ตัดแต่งให้มันดีขึ้น แล้วแก้ไขจนถึงที่สุดแล้วมันเป็นพระโดยสมบูรณ์แล้ว ไม่มี! ทุกข์เป็นสมมุติ ทุกอย่างเป็นสมมุติเลย เพราะอะไร เพราะเรายึดมั่นก็ทุกข์ เราปล่อยมันก็ไม่มีความ

เราโง่คนเดียววะ จิตใจนี้โง่ แต่ไม่มีใครแก้ไขได้ นี่ศึกษาขนาดไหนก็เป็นทฤษฎี แล้วจำขนาดไหนก็แก้ไขอะไรไม่ได้ จะต้องทำเอา จะต้องยับยั้งเอา จะต้องมึสติแล้วใช้ปัญญา...ทำได้นะ!

เวลาวัยรุ่นบอกว่า “วิทยาศาสตร์พิสูจน์กันเรื่องศาสนา ศาสนานี้เป็นเรื่องที่โกหกมดเท็จ เป็นเรื่องที่พิสูจน์ไม่ได้”

ลองดูสิ ลองนั่งดู เราว่าเราเป็นคนดี เราว่าเราเป็นคนที่มีความมั่นคง เราลองนั่งสมาธิดูซักชั่วโมง ๒ ชั่วโมง แล้วเราจะรู้เลยว่าเราจะแก้ไขได้ หรือแก้ไขไม่ได้ พิสูจน์ได้นะ พระพุทธเจ้าทำทนายมากให้พิสูจน์ เพราะพิสูจน์จากความรู้สึกของเรา พิสูจน์จากหัวใจของเรา เอวัง